

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The Republic of Kurdistan, 1946

Nerwi, H.K.T.

Citation

Nerwi, H. K. T. (2012, March 13). *The Republic of Kurdistan, 1946*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/18583>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/18583>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/18583> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Nerwi, Hawar Khalil Taher
Title: The Republic of Kurdistan, 1946
Issue Date: 2012-03-13

Appendix I

Atlantic Charter, August 14, 1941

The President of the United States of America and the Prime Minister, Mr. Churchill, representing His Majesty's Government in the United Kingdom, being met together, deem it right to make known certain common principles in the national policies of their respective countries on which they base their hopes for a better future for the world.

First, their countries seek no aggrandizement, territorial or other;

Second, they desire to see no territorial changes that do not accord with the freely expressed wishes of the peoples concerned;

Third, they respect the right of all peoples to choose the form of government under which they will live; and they wish to see sovereign rights and self government restored to those who have been forcibly deprived of them;

Fourth, they will endeavour, with due respect for their existing obligations, to further the enjoyment by all States, great or small, victor or vanquished, of access, on equal terms, to the trade and to the raw materials of the world which are needed for their economic prosperity;

Fifth, they desire to bring about the fullest collaboration between all nations in the economic field with the object of securing, for all, improved labour standards, economic advancement and social security;

Sixth, after the final destruction of the Nazi tyranny, they hope to see established a peace which will afford to all nations the means of dwelling in safety within their own boundaries, and which will afford assurance that all the men in all the lands may live out their lives in freedom from fear and want;

Seventh, such a peace should enable all men to traverse the high seas and oceans without hindrance;

Eighth, they believe that all of the nations of the world, for realistic as well as spiritual reasons must come to the abandonment of the use of force. Since no future peace can be maintained if land, sea or air armaments continue to be employed by nations which threaten, or may threaten, aggression outside of their frontiers, they believe, pending the establishment of a wider and permanent system of general security, that the disarmament of such nations is essential. They will likewise aid and encourage all other practicable measures which will lighten for peace-loving peoples the crushing burden of armaments.

Signed by: Franklin D. Roosevelt & Winston S. Churchill

Appendix II

Tripartite Treaty of Alliance between the United Kingdom and the Soviet Union and Iran,

Signed at Teheran, January 29, 1942

His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and the Union of Soviet Socialist Republics, on the one hand, and His Imperial Majesty The Shahinshah of Iran, on the other.

Having in view the principles of the Atlantic Charter jointly agreed upon and announced to the world by the President of the United States of America and the Prime Minister of the United Kingdom on the 14th August, 1941, and endorsed by the Government of the Union of Soviet Socialist Republics on the 24th September, 1941, with which His Imperial Majesty The Shahinshah declares his complete agreement and from which he wishes to benefit on an equal basis with other nations of the world; and being anxious to strengthen the bonds of friendship and mutual understanding between them; and considering that these objects will best be achieved by the conclusion of a Treaty of Alliance; having agreed to conclude a treaty for this purpose and have appointed as their plenipotentiaries; His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India,

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland,

His Excellency Sir Reader William Bullard, K.C.M.G., C.I.E.,

His Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary in Iran.

The Union of Soviet Socialist Republics,

His Excellency M. Andre Andreewich Smirnov, Ambassador Extraordinary and
Minister Plenipotentiary of the Union of Soviet Socialist Republics in Iran.

His Imperial Majesty The Shahinshah of Iran,

His Excellency M. Ali Soheily, Minister for Foreign Affairs.

Who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed as follows:

Article 1

His Majesty The King of Great Britain, Ireland and the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India, and the Union of Soviet Socialist Republics (hereinafter referred to as the

Allied Powers) jointly and severally undertake to respect the territorial integrity, sovereignty and political independence of Iran.

Article 2

An alliance is established between the Allied Powers on the one hand and His Imperial Majesty The Shahinshah of Iran on the other.

Article 3

- (i) The Allied Powers jointly and severally undertake to defend Iran by all means at their command from all aggression on the part of Germany or any other Power.
- (ii) His Imperial Majesty The Shahinshah undertakes-
 - (a) To co-operate with the Allied Powers with all the means at his command and in every way possible, in other that they may be able to fulfil the above undertaking. The assistance of the Iranian forces shall, however, be limited to the maintenance of internal security on Iranian territory;
 - (b) To secure to the Allied Powers, for the passage of troops or supplies from one Allied Powers to the other or for other similar purposes, the unrestricted right to use, maintain, guard and, in case of military necessity, control in any way that they may require all means of communication throughout Iran, including railways, road, rivers. Aerodromes, ports, pipelines and telephone, telegraph and wireless installations;
 - (c) To furnish all possible assistance and facilities in obtaining material and recruiting labour for the purpose of the maintenance and improvement of the means of communication referred to in paragraph (b).
 - (d) To establish and maintain, in collaboration with the Allied Powers, such measures of censorship control as they may require for all the means of communication referred to in paragraph (b).
- (iii) It is clearly understated that in the application of paragraph (ii) (b), (c) and (d) of the present article the Allied Powers will give full consideration to the essential needs of Iran.

Article 4

- (i) The Allied Powers may maintain in Iranian territory land, sea and air forces in such number as they consider necessary. The location of such forces shall be decided in agreement with the Iranian Government the relations between the forces situation allows. All questions concerning the relations between the forces of the Allied Powers and the Iranian authorities in such a way as to safeguard the security of the said forces. It is

understood that the presence of these forces on Iranian territory does not constitute a military occupation and will disturb as little as possible the administration and the security forces of Iran, the economic life of the country, the normal movements, of the population and the application of Iranian laws and regulations.

(ii) A separate agreement or agreements shall be concluded as soon as possible after the entry into force of the present Treaty regarding any financial obligations to be borne by the Allied Powers under the provisions of the present article and of paragraphs (ii) (b), (c) and (d) of Article 3 above in such matters as local purchases, the hiring of buildings and plant, the employment of labour, transport charge, etc. A special agreement shall be concluded between the Allied Governments and the Iranian Government defining the conditions for any transfers to the Iranian Government after the war the of building and other improvements effected by the Allied Powers on Iranian territory. These agreements shall also settle the immunities to be enjoyed by the forces of the Allied Powers in Iran.

Article 5

The forces of the Allied Powers shall be withdrawn from Iranian territory no later than six months after hostilities between the Allied Powers and Germany and her associates have been suspended by the conclusion of an armistice or armistices, or on the conclusion of peace between them, whichever date is the earlier. The expression ‘associates’ of Germany means all other Powers which have engaged or may in the future engage in hostilities against either of the Allied Powers.

Article 6

(i) The Allied Powers undertake in their relations with foreign countries not to adopt an attitude which is prejudicial to the territorial integrity, sovereignty or political independence of Iran, nor to conclude treaties inconsistent with the provisions of the present Treaty. They undertake to consult the Government of His Imperial Majesty The Shahinshah in all matters affecting the direct interests of Iran.

(ii) His Imperial Majesty The Shahinshah undertake not to adopt in his relations with foreign countries an attitude which is inconsistent with the alliance, nor to conclude treaties inconsistent with the provisions of the present Treaty.

Article 7

The Allied Powers jointly undertake to use their best endeavours to safeguard the economic existence of the Iranian people against the privations and difficulties arising as result of the present war. On the entry into force of the present Treaty, discussions shall be

opened between the Government of Iran and the Governments of the Allied Powers as to the best possible methods of carrying out the above undertaking.

Article 8

The provisions of the present Treaty are equally binding as bilateral obligations between His Imperial Majesty The Shahinshah and each of the two other High Contracting Parties.

Article 9

The present Treaty shall come into force on signature and shall remain in force until the date fixed for the withdrawal of the forces of the Allied Powers from Iranian territory in accordance with article 5.

In witness whereof, the above-named plenipotentiaries have signed the present Treaty and have affixed thereto their seals.

Done at Teheran in triplicate in English, Russian and Persian, all being equally authentic.

On the 29th day of January, 1942.

(L.S.) R.W. Bullard

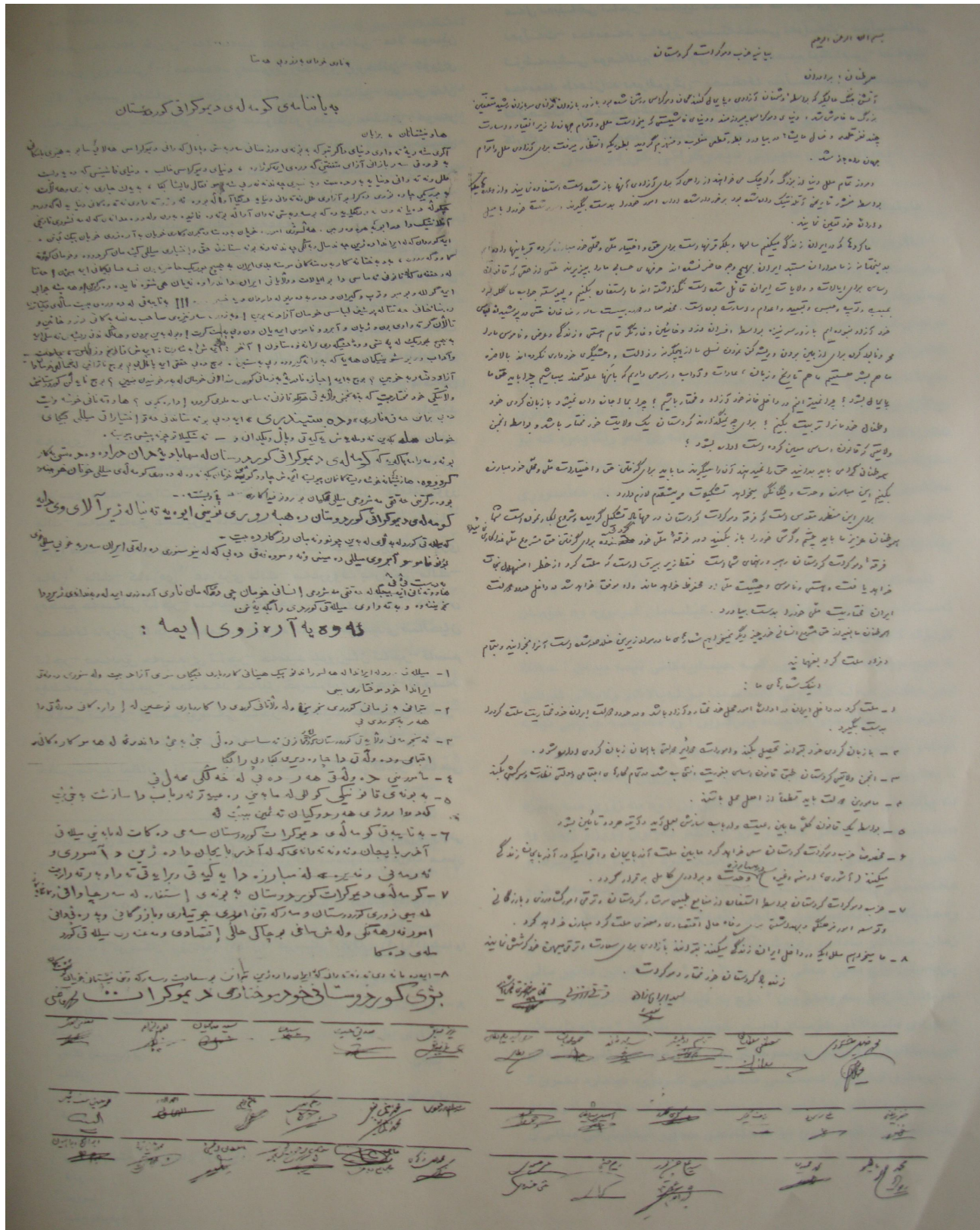
(L.S.) A.A. Smirnov

(L.S.) Ali Soheily

Appendix III

Declaration of the Kurdistan Democratic Party, in Kurdish and Persian. Saleh,

Rafiq & Sadiq Saleh (eds.), *Rojnameyi Kurdistan: Mahabad 1324-1325 Hetawi (1946)* [the newspaper of *Kurdistan*, Mahabad, 1946], (Suleymani: Binkai zhin, 2007).

آتش چنگ عالمگیر که بواسطه دشمنان آزادی و پامال کنندگان دموکراسی روشن شده بود بازور بازوان توانای سرپازان رشید متفین بزرگ ما خاموش شد، دنیای دموکراسی پیروزبند و دنیای فاشیستی که میخواست ملل و اقوام جهان را زیر اقتیاد و اسارت چند غر قدر و مال مایشا در پیابورد بطور علمی معلوب و منظم گردید بطوریکه انتظار میرفت برای آزادی ملل و اقوام جهان راه باز شد.

امروز تمام ملل دنیا از بزرگ و کوچک میخوانند از راهی که برای آزادی آنها باز شده است استفاده نمایند و از وعده هائیکه بواسطه منشور تاریخی آتلانتیک داده شده بود برخوردار شده اداره امور خود را بدست بگیرند و سرنوشت خود را با پیل و ایزاده خودتین نمایند.

ما کردها که در ایران زندگی میکنیم سالها بلکه قرن‌ها است برای حق و اختیار ملی و محلی خود مبارزه کرده فریانتها داده‌ایم، بدبختانه زمامداران مستبد ایران بهیچوجه حاضر نشدند حرفهای حسابی ما را بپذیرند حتی از حق که قانون اساسی برای ایالات و ولایات ایران قائل شده است ننگدشته‌اند ما استفاده بکنیم و پیوسته جواب ما گلوله و بسب و توب و حسی و تمیید و اعدام و اسارت بوده است مخصوصاً در دوره بیست ساله رضا خان حتی در پوشیدن لباس خود آزاد نبودیم با زور سرنیزه بواسطه افسران درد و خائن و غارتگر تمام هتئ وزندگی و عرش و ناموس ما را محو و نابود کرده برای از بین بردن و ریشه کن نمودن نسل ما از هیچگونه ذلالت و وحشیگری خود داری نکرده‌اند بالاخره ما هم بشر هستیم ما هم تاریخ و زبان، عادات و آداب و رسوم داریم که با آنها علاقه‌مند میباشیم چرا باید حق ما پامال بشود؟ چرا ما نیز نمی‌توانیم در داخل خانه خود آزاد و مختار باشیم؟ چرا بما اجازه داده نمیشود بازبان کردی خود اظهار خودمانرا تربیت بکنیم؟ برای چه نمی گذارند کردستان یکولایت خود مختار باشد و بواسطه انجمن ولایتی که قانون اساسی معین کرده است اداره بشود؟

هموطنان گرامی باید بدانید حق را نمیدهند آن را میگیرند ما باید برای گرفتن حق و اختیارات ملی و محلی خود مبارزه بکنیم این مبارزه وحدت و یگانگی میخواند تشکیلات و پیغمدم لازم دارد.

برای این منظور مقدس است که فرقه دموکرات کردستان در مهاباد تشکیل گردیده و شروع بکار نموده است شما هموطنان عزیز ما باید چشم و گوش خود را باز بکنید دور فرقه ملی خود گرد آمده برای گرفتن حق مشروع ملی خود فداکاری نمائید. فرقه دموکرات کردستان رهبر و رهنمای شماست فقط زیر بیرق اوست که ملت کرد از خطر اضمحلال نجات خواهد یافت و هتئ و ناموس و حیثیت ملی او محفوظ خواهد ماند و او موفق خواهد شد در داخل حدود دولت ایران مختلوت ملی خود را بدست بیاورد.

هموطنان ما پیر از حق مشروع انسانی خود چیز دیگر نمیخواهیم شعارهای ما در مواد زیرین خلاصه شده است آنرا بخوانید و بشمار افراد ملت کرد بفهمانید.

اینک شعار های ما :

- ۱- ملت کرد در داخل ایران در اداره امور محل خود مختار و آزاد باشد و در حدود دولت ایران خود مختاری ملت کرد را بدست بگیرد.
- ۲- پازبان کردی خود بتواند تحصیل بکند و امورات دوایر با همان زبان کردی اداره شود
- ۳- انجمن ولایتی کردستان طبق قانون اساسی بطوریت انتخاب شده در تمام کارهای اجتماعی و دولتی نظارت و سرکشی بکنند.
- ۴- مامورین دولت باید قطماً از اهل محل باشند
- ۵- بواسطه یک قانون کلی مابین رعیت و ارباب سازش بعمل آید و آتیه هر دو تاین بشود
- ۶- مخصوصاً حزب دموکرات کردستان سعی خواهد کرد ما بین ملت آذربایجان و اقوامیکه در آذربایجان زندگی میکنند (آسوری، ارمنی، گرجی، ...)
- ۷- حزب دموکرات کردستان بواسطه استفاده از منابع طبیعی برضار کردستان و ترفی امور کشاورزی و پازرگانی و توسعه امور فرهنگی و بهداشتی برای رفاء حال اقتصادی و معنوی ملت کرد مبارزه خواهد کرد
- ۸- ما میفهمیم مللایک که در داخل ایران زندگی میکنند بتوانند به آزادی برای مین سعادت و ترقی مین خود کوشش نمایند. زنده باد کردستان خود مختار دموکرات

آگری شادی تهلوی دوتیایی داگری توبکه به بونی دوتیانی سدریستی و پامال کرانی دیمو کراسی هه لایابو به هیزی باسکلی بهلوتی سدریانی آزای منتفین گیوری ایبه کوزاوه ، دوتیایی دیمو کراسی غالب : و دوتیایی فاشیستی که ده بویست میل و نه توانی دنیایه برده ستو بهخیری چهند نهفر بدشهریو فعلی مایشا بکا ، به یکجاری بزیو هلات به جوریکی چاوه توری ده کرا بوآزادی میلو نه توانی دوتیایه رینگا آواله بووه اووو تهلوی نه ته و کانی دوتیایه له گه ورو چکوله دیمانیوی له وریگایه که بوسه بستی اووان آواله بوتهو لایله بدین وملهو وعدانی که (له منشوری تاریخی آتلانتیکدا درابو) بهعهده ودرین . فلتوری ادوری خویان بهدستوه بگرن وکاری خویان بهآرزوی خویان پیلینک؛ ایبه کوردان که له ایراند دهزین چهند سال و بهلکی چهند قرنه بو استاندنی حق و اختیاری میلی کیشمان کرده هه خومان کردونه گاوگر کردونه بد بختانه کار به دستکاتی مستبیدی ایران بههیچ چوری که حاضر نبون حق حسابیانی ایبه پیلن خا لو حقه که له قانونی اساسی دا بو ایالات و ولایاتی ایرانی دانراوه نمان هیتوه لایله ودرگیران و هه میسه بووه !!! به تاییته له دهویری بیست ساله دیکتاتوری رضاخانی هتا له پوشین لایسی خومان آزاد نبون ا و بهزوری سدرتیزه صاحب منعه به کالی خائن و ذو تالانگر تهلوی بوو نو زبان . و آیزو ناموسی ایمیان و نو بی پست کرد ا و بهلوه بین برلانو حل کندن ریتی نسلی ایبه به هیچ جوریک له پستو و هتئی گیری را نهوستاون ا آخر : ایمنش بهشهرین ایمنش تازیخو زمان ، عاداتو آداب و رویو چویمکمان هه به که به وانه زور گیروده و بی بستن بوچ ده بی ؟ حق ایبه پامالی ؟ بوچ ناتوانن له نیو مالی خوماندا آزاد و سدر بهخوسین ؟ بوچ به ایبه اجازه نادره به زمانی کوردی مندالانی خومان لهبر خویندن پیلن ؟ بوچ نایان کوردوستافیش ولایتیکی خود مختاری که به لهنجوه منی ولایتی هه وگو قانونی اساسی معلومی کرده ایداره بگری ؟ هاو و له منای خوشه و ست ده بی بران حق « نادری » « دستبندی » ایبه دمی بو استاندنی حق و اختیاری میلی جیگای خومان « له » بکین لهو له منیش بکینی پال ویکدانی و تشکیلاتو چونه پیش پیوسته .

بوکو مرامه یاکه به حزب دیمو کراتی کوردوسان له مهابادی دایله ده دست به کار کرده هاو نیشتمان خوشه وسته گمانان پیوسته بومش چاوه گیویی خوتان بکهنوه له دمویری حزب میلی خوتان خربینهو بو ودرگرتنی حق شرعی میلی گان بوروو فیداکاری پیوسته . (حزب دیمو کراتی کوردوسان) رهبرو ری نوشی ایویه نتیه له زیر آلائی ویدایه که میلیتی کوردله پالای له بین چوتوانن زرگان دهیت و بو تو ناموسو آپرونی ملی ده منیه و له موفق ده بی که له نیو سنوری ده ولتی ایران سه ره خوئی میلی خوی به ده ست یش : هاو و له منای ایبه بیجگه له حق شرعی انسانی خومان چو دیکمان ناوی آزادی ایبه له بندنای زیر و دایخوین نه وه و به تهلوی میلیتی کوردی رایگه بهن .

« نهوهیه آره زوی ایبه »

- ۱- میلیته کورد له ایراند له هلو راندن و ییک هتانی کارو باری جیگای خوی آزادی و له سنوری ده لونی ایراند خود مختاری یش.
- ۲- بتوانی به زمانی کوردی بخوین وله ولا تانی کورد بدا کارو باری نویسن له ایداره کانی ده وله تیدا هر به کوردی یش.
- ۳- انجومنی ولایتی کوردوسان کوکو قانونی اساسی دهلی چی به چی دانری له هه مو کاره کانی اجتمایو ده وله تیدا چاوه دیزی بکا بی را بکا .
- ۴- مامورینی دوله تی هر ده بی له خلکی محل بیله
- ۵- بو نهف قانونیکی کلی له مابینی رعیتو اربابدا سازشت بهن یت که دوا روژی ههردوو گیان تاین بیشت .
- ۶- به تاییته حزب دمو کراتی کوردوسانی سعی دکات له مابینی میلیته آذربایجان و لهو نه توانی که له آذربایجاندا ده زین (آسوری ، ارمنی و غیره) له مبارزه دایه کتو برهانی تهلو بهر قرار یش .
- ۷- حزب دمو کراتی کوردوسان به بونی استفاده لهسر چاوانی و کان گایه کانی طبیی زوری کوردوسان و سدر کونتی اوپوری چوتیارو بازگانی و بهره یدانی اوپوری له رهنگی و لهس سالی بوچاکلی حالی اقتصادی و معنوی میلیتی کورد (ملی) دهکا
- ۸- ایبه ده مانوی لهو نه توانی که له ایراند چوین بتوان به آزادی بو ساهه توه رگوتنی نیشتمانی خویان گوشت بکن .
- ۹- بزای کوردوسانی خود مختاری دیمو کرات «

فاشی محمد جزیری - ملا سید عبدالله روحانی - ملا حسین ابیری روحانی ، محمد رسول زکوی روحانی - نوری یک رئیس عشایر - معروف آقا رئیس عشایر - عمرخان شریف رئیس عشایر شیخ عبدالقادر رئیس عشایر - عمر آقا جلالی رئیس عشایر - کریم آقا قهقهه رئیس عشایر - ابراهیم آقا ماقور رئیس عشایر - رشید جهانگیری رئیس عشایر - کلا علی ماقور رئیس طایفه - حسن حنار رئیس طایفه - جعفر حنار رئیس طایفه - غنی خرووی رئیس شهر دار - عباس آفاق رئیس طایفه - عزیز صادق الله محمد حسین سید فاضی مالک - عبدالقادر جعفری مالک - یوسف شریفی مالک - قدر شریفی مالک - نجیب شریفی مالک - حسن جلالی مالک - مناف کریمی مالک - ابراهیم مالک - ابراهیم مالک - کلحزمه طایفه ماقور مالک - کلا حنار مالک - کلا حنزه طایفه مامان مالک - کلا عبدالله مالک - قاسم آقا ایخان زاده مالک - مانند قدری رئیس طایفه - معروف قدری مالک - مروف قدری مالک - حنی مروفی مالک - محمد امین بایزیدی رئیس طایفه - گلای بایزیدی مالک - پیرزاد امیر عشایری مالک - قدری مانند پور مالک - سیام امیر عشایری مالک - عبدالله عزیزی مالک - مرسی زردا مالک - تارانی زردا رئیس طایفه - محمد امین عشایری مالک - کلا مالک - کلا مالک - عزیزی مالک - معروف بزرنجی مالک - رحیم حسینیتا - سید علی حسن پور تاجر - حاج مصطفی داودی تاجر - احمد دلی زاده تاجر - سیدی صلاخان تاجر - سیدی حیدری تاجر - علی ریحانی تاجر - خدیو نظامی تاجر - قاسم ملکی تاجر - محمد خلیل خرووی تاجر - احمد الهی تاجر - هاشم بوسنی تاجر - حمید حیدری تاجر - اسماعیل شریفی تاجر - قدر کریمی تاجر - قدر کریمی تاجر - علی ریحانی تاجر - خدیو نظامی تاجر - محمد امین شریفی تاجر - حاجی علی دباغی تاجر - سید محمد حمیدی مستخدم دولت - محمد یحیی مستخدم دولت - سلطان اوتابیشی مطلب - حاج سید رحیم سید محمد قلی زاده داوروش - مصطفی سلطانیان مهندس فلاحت - رحیم لشگری مطلب - محمد امین مین کارا زدار - حاجی رحمن شیر باغی تاجر